

Konvencija 11

KONVENCIJA O PRAVIMA UDRUŽIVANJA I ZAJEDNIČKOG DJELOVANJA POLJOPRIVREDNIH RADNIKA

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom trećem zasjedanju 25. listopada 1921., i odlučivši prihvatiti određene prijedloge u vezi s pravima udruživanja i zajedničkog djelovanja poljoprivrednih radnika, a što je četvrta točka dnevnog reda zasjedanja, i odlučivši da ovi prijedlozi dobiju oblik međunarodne konvencije; usvaja sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o pravima udruživanja (poljoprivreda) iz 1921. na ratifikaciju članicama Međunarodne organizacije rada u skladu s odredbama Statuta Međunarodne organizacije rada:

Članak 1.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratificira ovu Konvenciju obvezuje se osigurati svim zaposlenim u poljoprivredi ista prava na udruživanje i zajedničko djelovanje kao i industrijskim radnicima i ukinuti svaku zakonsku ili drugu odredbu koja ograničava ta prava u odnosu na zaposlene u poljoprivredi.

Članak 2.

Službene ratifikacije ove Konvencije, pod uvjetima utvrđenim Statutom Međunarodne organizacije rada, moraju se priopćiti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 3.

1. Ova Konvencija stupa na snagu onog datuma kada glavni ravnatelj registrira ratifikacije dviju članica Međunarodne organizacije rada.
2. Ona obvezuje samo one članice čije su ratifikacije registrirane u Međunarodnom uredu rada.
3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu za svaku članicu onog datuma kada njezina ratifikacija bude registrirana u međunarodnom uredu rada.

Članak 4.

Čim ratifikacije dviju članica Međunarodne organizacije rada budu registrirane u Međunarodnom uredu rada, glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada će to notificirati svim članicama Međunarodne organizacije rada. On će im također notificirati registraciju svih ratifikacija koje mu naknadno priopće druge članice Organizacije.

Članak 5.

Uz rezervu odredaba članka 3., svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju obvezuje se primjenjivati odredbe članka 1. najkasnije od 1. siječnja 1924. i poduzimati sve potrebne mjere kako bi osigurala provedbu tih odredaba.

Članak 6.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratificira ovu Konvenciju obvezuje se primjenjivati je na svoje kolonije, posjede i protektorate u skladu s odredbama članka 35. Statuta Međunarodne organizacije rada.

Članak 7.

Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka roka od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, izjavom koju dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Takav otkaz počinje djelovati godinu dana nakon datuma kada je registriran u Međunarodnom uredu rada.

Članak 8.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotrit će potrebu uvrštavanja pitanja njene cjelovite ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 9.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su mjerodavni.